

Često imam običaj reći da, kada budemo umirali, na svašta se možemo žaliti, ali sigurno se nećemo moći žaliti da nam je bilo dosadno. Nažalost, rekli bi neki, a ja bih se ponekad složila s njima, no, ne i ovaj put. Naime, nakon što sam vascijeli dan i noć gledala prijenos zasjedanja *Skupštine Kantona Sarajevo*, na kojem se obarala *Vlada*, još uvijek se počnem smijati kad se toga sjetim.

Toliko neznanja, arogancije, bezobrazluka i očite kleptomanije zaista je teško vidjeti i u ovom teatru apsurdna koji se zove politička scena mile nam Bosne, a i Hercegovine.

Odlazeći ministri na čelu sa premijerom toliko su bili tužni i žalosni, jer nisu stigli smijeniti ni 2/3 nadzornih i upravnih odbora, niti su stigli raspisati više od dvatri tendera (a ko imalo ima pojma koliko "košta" ministarski život sa svim pripadajućim luksuzima uže, šire, a i nekih, uglavnom dama, izvan porodice, znat će da kajmak s tih tendera nije dovoljan ni za "upis" kako bi se to u sarajevskom žargonu reklo...). Nisu stigli ni kako treba otići u svoja sela da ih, brate, svi vide (mislim na kola i vozače da ne bude nesporezuma, jer Njih baš i nisu željni u zavičaju, zapravo su ih i poslali u Sarajevo, jer znaju da tu količinu neznanja i pohlepe samo Sarajevo može podnijeti)...

Najsmješnije je, ukoliko volite crni humor, bilo slušati kada su nabrajali uspjehe ove vlade, lupetali o tome kako je, recimo, *Ministarstvo za boračka pitanja* podijelilo nekoliko stanova dan-dva prije nego je mrski neprijatelj prenebregavajući to historijsko dostignuće, odlučio smijeniti dotičnog ministra... A to stvarno nema smisla - čovjek smislio revolucionarnu tehniku izgradnje. Uspio je, naime, za dva mjeseca ove propale vlade, isplanirati, isfinansirati, izgraditi i podijeliti tih desetak stanova. Vjerovali mi ili ne... Ko ne vjeruje neka upita onog generala, a dojučerašnjeg ministra. I tako dalje i tako bezobraznije. Uvaženi profesor koji je obnašao tešku dužnost ministra obrazovanja - inače je poznat po tome što je počeo mali milion projekata, ali nijedan nije nikad završio - valjda ispraksan dugogodišnjim prodavanjem ubleha državnim preduzećima, neuspješno i nemušto je pokušavao pokazati/dokazati da ga mrski neprijatelj, upravo kada je dogurao do revolucionarnog dostignuća koje se zove preuzimanje vlasti nad Univerzitetom, nepravedno smjenjuje. Itd, itd.

Ali, ovo ipak pokazuje da ima nade za nas. Jer ako se Sarajevo riješilo ublehaša, to zakonomjerno slijedi i u ostatku Bosne, i nešto kasnije i Hercegovine. A ovo šamaranje licemjera podsjetilo me na jednu priču koja je išla otprilike ovako: Dječak dolazi kući i želeći se licemjerno ulizati i pohvaliti ocu, inače poznatom titizu, kaže da je danas trčao za tramvajem umjesto da se vozi u njemu, te da je tako uštedio dvije marke.

Otac mu na to namah raspali žestoku šamarčinu. Sin u čudu upita šta je pogriješio, a otac mu reče: "Ovo ti je zato što nisi trčao za taksijem, pa uštedio još više..."

Prema tome, dragi moji, samo udrite. Barem ni ministara ni taksija u ovoj zemlji ne fali... **B**

Aida Delić,
glavna i odgovorna urednica